

optato fine remunerat laborantes. At vero seorsum agmina clericorum velut acies ordinata castrorum, gregatim sive per cuneos secus littora fluminis intuentibus arridentis deambulant aut discumbunt, gestu pariter et incessu simplicitatis faciem preferencia columbine, nec minus indumentis tam quantitate quam qualitate professis virtutis studium et propositum honestatis et discipline redolentibus officinas. Horum cantilenis citharizant ora dulcisonis, apud illos prime limitem impositionis in cantu, vage modulatio vocis obequitans, consonantias per cognatas artificio lubricitate discurrit. Pars metrica lege tripudiant, quidam libertate prosaica spatiantur, non nulli colorant spinam rethorico flore satiricam, et pungitiva dicentibus, veniam vendicat ars dicendi. Alii vero vario sermone percurrunt et multiplici disputatione fatigant naturas rerum, secreta celi, passiones aeris, profunda pelagi, sinus terrarum, situs civitatum, mores populorum, iura regnorum, decreta pontificum, leges imperatorum, gesta regum et principum antiquorum et universas liberalium artium disciplinas. Hunc ego locum describere tantopere dignum duxi, quia de nature multiplicibus ornamentis, quibus nostra civitas invenitur excellens, hoc unum esse dinoscitur, cui non humile laudis, amenitatis et gratie decus attribuunt tam incole quam de foris adventantes.

Ut autem melius prefate civitatis situs menti sit insitus, et evidentius interioribus oculis supponatur, ostendere libet quas á quibus mundi partibus et in quibus provinciis sibi conterminas habeat civitates. Treverensem igitur habet ab oriente provinciam, per Virdunensium ab euro, Tullensium ab austro dyoceses ad usque in meridiem pertingentem. Excipit á meridie fines eius Senonensis provincia, que est altera Lugdunensis, quos episcopatum collimitando Trecensem, in partes occidentis et favonii iura perducit, et septemtrionis ad dextra (sic) transmittens, territorii Suessionensis quasi quadam fibula mediante, tanquam materno lateri Remensi provincie, que est Belgica prima, et regimini metropolis eius annectit.

Beatus Memmius¹, Christi confessor et pontifex gloriosus, á sancto Clemente, qui tercius post apostolum Petrum Romanam rexit ecclesiam, ad verbi divini semina Gallorum populis eroganda directus, primus hanc urbem et in ea primus ecclesiam sanctimonie meritis honoravit, miraculorum gracia decoravit et pontificalis gloria cathedre sublimavit; quo tempore principatus amministrabat iura Romani decimus á Cesare Augusto Traianus. Confessoris huius sacratissimi corporis thesaurus venerabilis et desiderabilis super aurum et lapidem preciosum multum, post tot revolutiones annorum, in diebus

1) Wird gegen das Jahr 300 angesetzt. Erwähnt von Greg. Tur. Gl. conf. c. 65.